

ועוד שב [שבע] שניין דשבעה [של השבע], ותרתי דכפנא [של הרעב] — הא מאה ושיטף.

ובתיב: "ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך, ויאמר יעקב אל פרעה ימי מגורי שלשים ומאת שנה".

וכי בן מאה ושלושים היה? והלא מאה ושיטף שניין חוות כDMINין לעיל?! אלא, שמע מינה, דאותן ארבע עשרה שנים דוחה יעקב בביות עבר — לא חשיב להו.

ותניא נמי הci: היה יעקב אבינו בבית עבר מוטמן⁷⁷⁹ ומשמש ארבע עשרה שנה. לאחר שירד יעקב אבינו לארכ נהרים שתרי שנים — מת עבר⁷⁸⁰. יצא משם, ובא לו לארכ נהרים.

נמצא, שכשעמד על הבאר — בן שבעים ושבע שנה היה, שהרי כשיצא מבאר שבע היה בן שלשים ושלש.

ומגלו דלא מוענש יעקב על אותן י"ד שנה שלא שימש את אביו?

תניא: נמצא יוסף שפירש מאביו עשרים ושתיים שנה, שהרי כשפירש מאביו היה בן י"ז, וכשהלך על מצרים היה בן שלשים, ועוד ז' דשבעה ותרתי דכפנא — הרי שעברו כ"ב שנים עד שראה את אביו. והוא החנים שפירש מאביו — בשם שפירש יעקב אבינו מאביו, אותו מנין שנים.

שבע. ולהכי הוצרך להטמן, כדי שלא ידע עשו שהוא שם.

780. כך היא גירסת הב"ח.

במה פישן [נותרו] משניה דישמעאל עד מותה? שתין ותלת, שהרי בן מאה ושלשים ושבע מה.

ותניא: בן כמה היה יעקב אבינו בשעה שנתרברך מאביו — בן שלשים ושלש שנה. ובו בפרק [באותו הזמן] מת ישמעאל.

ובתיב: "וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב וגוי וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל אחות נביות".

משמעותו: "בת ישמעאל", אני יודע שהיא אחות נביות?!

אלא, מלמד שקידש יהשממעאל אביה לעשו, ומת, ולא הספיק להשייה לו, והשייה נביות אחית.

חיןין, דבזמן שנתרברך יעקב — מת ישמעאל.

שתין ותלת שהיה כשם ישמעאל, ועוד ארבעים עד דמתילד יוסט, שהרי עבר יעקב את לבן י"ד שנים בשתי בנותיו, ובתיב: "ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארכצי". חזין דכשנולד יוסף, מלאו י"ד שנים — הא שבעין ושבעה.

ובתיב: "ויעופר בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה", הא מאה ושבע שנים ליעקב.

להדייא בדברי רשי. דהכי איתא התם: "מה ראה הכתוב לייחס שנייו של רשות כאן?".

779. משמע שהתחבא שם, והיינו לפי מש"כ מהרש"א, דבית מדרשו של עבר היה בbara